

Mikä on arvojen arvo?

Arvot ovat jokapäiväistä elämää.

Ne antavat suunnan olipa kyse tietoisesta valinnasta tai menemisestä virran mukana.

Niin kauppareissu kuin kasvatus-työkin sisältävät omat arvonsa. Aina jokin arvo on tärkeä, arvotyhjiötä ei ole.

Sydämen perussuunta ratkaisee.
ARVOISTA JA ARVOVALINNOISTA

- PÄÄKIRJOITUS SIVU 2
- KESKIAUKEAMA

KUVA: JYRKI TOIVANEN

IKKUNAPENKKI

LÖYTYYKÖ AINOA OIKEA VAIN SADUISSA JA ISKELMISSÄ

Sivu 2

KIRKON JÄSENEÄ

MITÄ OIKEUKSIA ANTAVAT KASTE, RIPPIKOULU JA KONFIRMAATIO?

Sivu 2

UUSI OHJELMA

AJAN VIRRASSA RADIO PORISSA JOKA TOINEN LAUANTAI KLO 9

Sivu 3

AINA TAPAHTUU

LÖYDÄ OMASI TAPAHTUMISTA. ESIM. ZIVI BRASS 9.3. TELJÄN KIRKOSSA

Sivu 7

TELJÄSSÄ TUTUKSI

TUTTAVANTUOKIOITA JA KIRKKOILTOJA KOLMEN VIIKON TAPAHTUMISSA

Sivu 8

PÄÄKIRJOITUS 2.3.1996

Arvot - elämän suuntaajat

Vapaus on suomalaisessa elämässä aina ollut tärkeä arvo. Vapautta on vaadittu, siihen pyritty, sen puolesta on sodittu ja se on saavutettu. Mutta mitä vapaus on? Meidän mielestämme monessa maailman maassa ei elä vapaudessa, vaan pikemminkin kuin vankilassa. Näin esimerkiksi erilaisissa diktatuureissa niin kehitysmaissa kuin kehittyneissäkin. Vapaus on kuitenkin vaikea perusero. Kun Itä-Saksan aikoina Berliinissä oli vielä kuuluisa muuri - harrastivat kuulemma itä-berliiniläiset nuoret omistetuista urheilua - he yrittivät keinolla millä hyvänsä päästä ostamaan lännen puolelta hampurilaisia ja kasviuutejuomaa. Samantapaisesti Bangkokissa pahlilaattikoulumuissa elävä nuori kertoi haaveistaan - ensimmäisenä hän mainitsi ajamisen isolla amerikkalaisella autolla Drive in - kioskille nauttimaan edellä jo mainittuja herkuja. Vapautta voidaan mitata monella tavoin, mutta oleellista on kaikei kysyä esimerkiksi vapauden kohdalla: Mitä sitten, kun vapaa grillillä käyminen on saavutettu?

Meidän käsityksemme arvoista tuntuu muuttuvan sen mukaan, mitkä ovat omat tarpeemme. Jos meillä puuttuu vapautta, sen merkitys korostuu. Jos puuttuu aiheellista hyvää tai sitä on liikaa, se nousee elämän keskuksiksi. Suurelle osalle maailman ihmisiä on varsin todellista sellainen elämä, joka päivästä toiseen määräytyy elämän perustarpeista käsin. Sadoille miljoonille ihmisille puhdas vesi, säännöllinen ruoka, sairaanhoito (terveydenhoidosta puhumattakaan), koulutus jne. ovat saavuttamattomia.

"Rakasta Herraa sinun Jumalaasi yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi" - "Kaiken minkä tahdotte ihmisten teille tekävän tehkää te myös heille". Jeesuksen opetus elämän suunnasta kääntää katseemme itsestämme ulospäin lähimmäiseen ja luomakuntaan. Itäkin peruskysymys on olisikaan mitä minä voisin saada - vaan mitä minä voisin antaa lähimmäiselle, luomakunnalle! Meille on annettu elämässä itsessään jotakin, jonka voimme jakaa toistemme kanssa. Itseasiassa, kun Jeesus asettaa arvojen pohjaksi rakkauden Jumalaan ja lähimmäiseen, hän ilmaisee elämän tarkoituksen olevan palvelemisen, auttamisen ja rakastamisen. Tämänkaltaisen elämän on aktiivista tekemistä toisten ja yhteiseksi hyväksi - "tehkaa te myös heille!"

Opetuksessaan rakkauden kaksoiskäskyä paljon periaattua ja ihailtu uskonpuhdistaja Martti Luther toteaa syvästi: "Ulkoinen rakkauden teko on hyvin suuri, kun annamme omaisuutemme toiselle ja tulemme palvelijoiksi. Suurinta on kuitenkin se, että annan pois vanhurskauteeni ja annan sen palvelua syntistä lähimmäistä... minun on oltava ystävä syntiselle... Jumalalta saamamme hyvät virtaavat yhdestä toiseen... niin että kukin verhoaa näitä lähimmäisiensä."

Missä on juuri meidän apumme tarvissa lähimmäinen tänään? Mitä erilaisien yhteisöjemme päätökset merkitsevät yhteisen edun tai toisten edun kannalta?

Miksi on tärkeää auttaa toisia silloinkin kun itsellä ei ole kaikkia hyviä? Kannattaako edes tavoitella aineellista hyvää yli välttämättömyiden - kunta eikä elämän? Täyttykö Suomi vapauden velvoitteensa - mitä on suomalainen vapaus?

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Ainoa oikea

"Mistä meidän kunnollinen poikamme tuollaisen tytön löysi", ajattelevat murrosikäisen vanhemmat. "Anteeksi isä, mutta en tule yhtään toimeen vaimosi kanssa", sanoi eräs pikkupoika äidistään.

Immelemme toistemme valintoja. Onko rakastumisessa kysymys järkevistä valinnoista, puhtaasta sattumasta vai kohtalon oikeasta? Miksi jotkut rakastuvat ensi silmäyksellä ja toiset eivät koe lainkaan voimakkaita tunnekuohuja? Miten valitsemme sen oikean?

Emme ihmettele vain toisten valintoja, vaan myös omaamme: olemmeko menneet naimisiin väärän ihmisen kanssa? Siinä mielessä olemme, että emme ole menneet naimisiin ihmisen kanssa - ainakaan todellisen ihmisen - vaan haaveitten ja unelmien kanssa. Olemme menneet naimisiin mielikuvan kanssa.

Ihastumisemme, rakastumisemme, kumppanin valintamme kertoo jotain meistä itsestämme, sisimmästämme. Se kertoo jotain siitä osasta meistä joka on pilossa. Siksi hyvän suhteen kannalta ei ole niin tärkeää, olemmeko löytäneet täydellisen kumppanin tai osarannekko rakastaa juuri oikein. Tärkeämpää on haluammeko löytää itseltämme pilossa olevia puolia.

Ehkä ainoa oikea on vain sadussa ja iskelmissä. Kuitenkin lienee selvää, että olemme etsineet lähellemme aivan tietynlaisia ihmisiä. Olemme etsineet häntä, jolla on aivan määrätty ominaisuudet, hyvät ja huonot. Olemme rakastuneet ihmiseen, joka on saanut meidät tutustumaan itseme kokonaisuutemme ja täydellisemmäksi.

Siksi olemme - emme jatkamme, vaan alitajuntamme ohjaamina - löytäneet meille ainakin jollakin tavalla juuri oikean ihmisen. Paljon oikeamman kuin tiedämme.

Heikki Kruus perheneuvoja

Oikeudet alkavat kasteessa

Kirkon jäsenyyttä voi perustella eri tavoin. Eräänä näkökulmana ovat kirkolliset toimitukset kuten kastaminen, konfirmointi, avioliittoon vihkiminen ja hautausminen. Ne ovat kuitenkin samalla osa kirkon jäsenen oikeuksista, jotka rakentuvat tietyn järjestyksen mukaan.

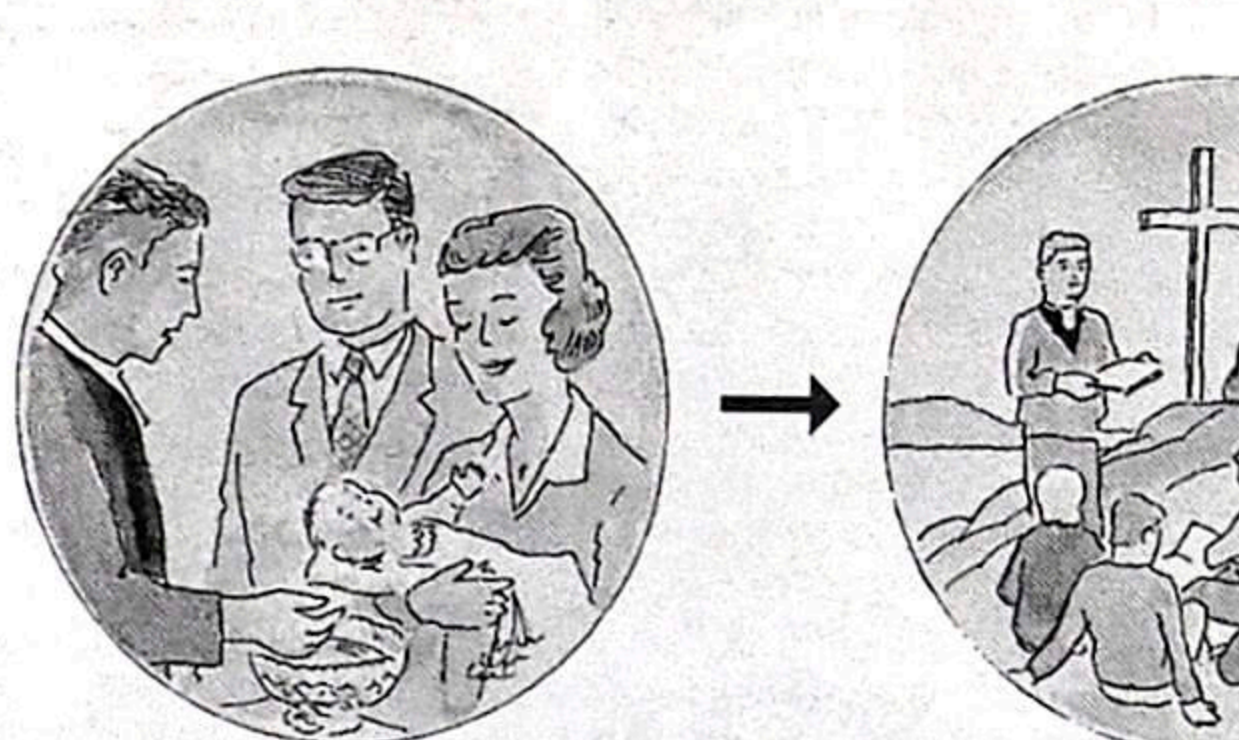
Kirkkoon ei oikeastaan liitytä, vaan sen yhteyteen otetaan. Lähtökohtana on täysi-ikäisen kohdalla hänen oma tahtonsa. Nuoren kohdalla kysytään hänen ja vanhempien yhteistä tahtoa. Lapsen kohdalla on kysymys vanhempien tahdosta, kun he tuovat yhdessä kummin kanssa lapsen kasteelle.

Kaste

Kenen tahansa lapsia ei voida kastaa, eikä kuka tahansa voi olla kummi. Vähintään toisen vanhemmista on kuuluttava kirkkoon, ennen kuin lapsi voidaan kastaa, eikä kristilliseen kirkkoon kuulumaton kelpaa kummiksi.

Kaste on ovena kirkkoon, sillä kastamaton ei voi olla kirkkome jäsen. Kasteeseen perustuvat myös kirkon jäsenen oikeudet, jotka karttavat rippikoulun ja konfirmaation myötä. Itse asiassa kaikki kirkon jäsenen oikeudet perustuvat kasteeseen, myös rippikoulun ja konfirmaation suomat oikeudet.

Kun rippikoulun käynyt ja konfirmoitu eroaa kirkosta, hän menettää kaikki kirkolliset oikeutensa, jotka ovat perustuneet kasteeseen, rippikouluun ja konfirmaatioon, myös oikeutensa ehtoollisella, kirkon kuulumattomana elävänä.

KASTE
• Kirkollinen äänioikeus
• Oikeus kirkolliseen hautaukseen
• Oikeus lasten ehtoolliseen

Piirros: LASSE MALMBERG

Pääseekö kirkkoon kuulumat rippikouluun?

Voi tulla. Jos hänet on kastettu, hän osallistuu rippikouluun muiden nuorten tavoin ja hänet voidaan konfirmoida siinä missä muutkin. Kirkon jäseneksi hän voi kuitenkin tulla aikaisintaan 15-vuotispäivänään, jos hänen vanhempansa siihen suostuvat. Vanhempien suostumus on syytä olla jo rippikoulun alkaessa.

Voiko kastamaton tulla rippikouluun?

Kyllä vain. Rippikoulu merkitsee hänen kohdallaan kasteopetusta, ja hän osallistuu muiden nuorten kanssa normaaliin opetukseen. Sen suoritettuaan hänet voidaan kastaa, minkä jälkeen hän voi osallistua nuorten yhteiseen konfirmaatioon. Kirkon jäseneksi hänkin voi tulla aikaisintaan 15-vuotispäivänään.

Alaikäisen nuoren kaste ja kirkkoon liittyminen voivat tapahtua vain vanhempien luvalla. Vanhempien suostumus on syytä olla jo kasteopetuksen eli rippikoulun alkaessa.

Kirsti Ihämäki on ollut perheensä kanssa Namibiassa lähetystyössä vuosina 1961 - 1972. Namibian vuosien jälkeen hän hoiti ensin arkkhiippikunnan lähetystoimistoa ja siirtyi sen jälkeen Suomen Lä-

Kirsti Ihämäki naistenpäivillä

tavansa esitelmien pitämistä, niinpä tilaisuudesta on tehty vuoropuhelu: kysymyksiä Ihä-mäelle esittää Marjaana Perttula. Myös yleisö pääsee mukaan keskusteluun.

Kirsti Ihämäki on ollut perheensä kanssa Namibiassa lähetystyössä vuosina 1961 - 1972. Namibian vuosien jälkeen hän hoiti ensin arkkhiippikunnan lähetystoimistoa ja siirtyi sen jälkeen Suomen Lä-

kovin vanha, vähän yli pari satavuotta. Sen sisällöstä on oltu eri mieltä.

Kun itse aikoinaan olin "päässyt ripille", kummitäni kirjoitti kotini vieraskirjaan: "Yrjön kasteenliiton uudistamisen päivänä". Se on eräs käsitys konfirmaatiosta: kasteen liitto uudistetaan ja vahvistetaan (confirmare = vahvistaa). Silloin vastakkainen kanta on, ettei kastetta voida eikä sitä tarvitse mitenkään vahvistaa.

Nykyinen konfirmaatio sisältökorostaa kolme seikkaa: uskontunnustusta, siunausta ja rukousta. Nuoret tunnustavat alttarin ääressä uskonsa apostolisen uskontunnustuksen, siunaus ja rukoukset. Nuoret tunnustavat alttarin ääressä uskonsa apostolisen uskontunnustuksen, siunaus ja rukoukset. Nuoret tunnustavat alttarin ääressä uskonsa apostolisen uskontunnustuksen, siunaus ja rukoukset.

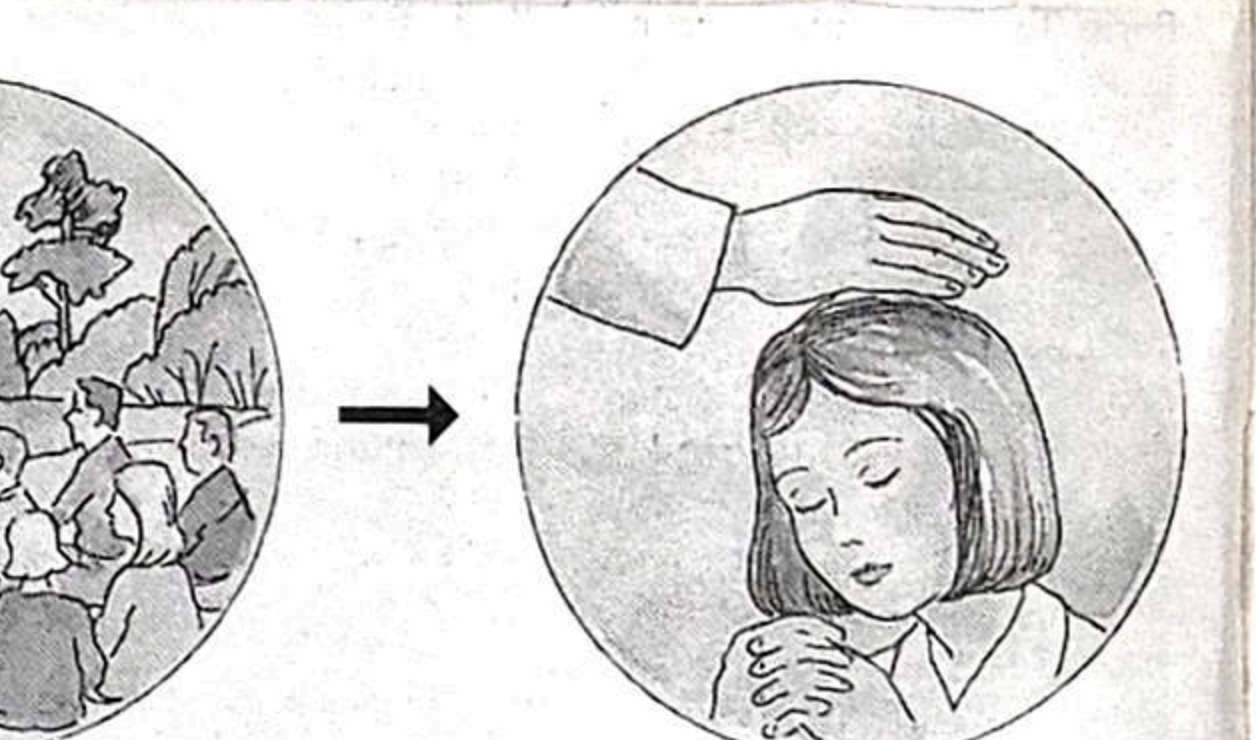
Jos kastettu mutta rippikoulun käymätön eroaa kirkosta ja palaa myöhemmin kirkon yhteyteen, hän joutuu paluunsa edellä suorittamaan aikuisrippikoulun. Sen pääteeksi tapahtuu kirkon yhteyteen otaminen merkitsee myös hänen konfirmoitumistaan. Kirkon yhteyteen palaava saa samalla kirkon jäsenen kaikki oikeudet.

Kirkko sallii jäsenenä olemisen ilman rippikoulua, vain valtuutuksen, mutta on tarkempi ottaessaan yhteytensä uusia jäseniä, joiden halutaan olevan täysivaltaisia. Myös kastamaton aikuinen joutuu ennen kirkon yhteyteen ottamista aikuisrippikouluun. Aikuisen kaste sisältää konfirmaation.

Kirkon jäsenenä voi olla, vaikka ei kävisi milloinkaan rippikoulua eikä osallistuisi konfirmaatioon, mutta rippikouluun ja konfirmaatioon liittyviä kirkon jäsenen oikeuksia sellaisella seurakuntalaisella ei ole.

Kun rippikoulun käynyt ja konfirmoitu eroaa kirkosta, hän menettää kaikki kirkolliset oikeutensa, jotka ovat perustuneet kasteeseen, rippikouluun ja konfirmaatioon, myös oikeutensa ehtoollisella, kirkon kuulumattomana elävänä.

Kun rippikoulun käynyt ja konfirmoitu eroaa kirkosta, hän menettää kaikki kirkolliset oikeutensa, jotka ovat perustuneet kasteeseen, rippikouluun ja konfirmaatioon, myös oikeutensa ehtoollisella, kirkon kuulumattomana elävänä.

KONFIRMAATIO
• Oikeus ehtoolliselle
• Oikeus kummituon
• Kirkollinen vaalikelpoisuus

Piirros: LASSE MALMBERG

Voiko kastamaton tulla rippikouluun?

Kyllä vain. Rippikoulu merkitsee hänen kohdallaan kasteopetusta, ja hän osallistuu muiden nuorten kanssa normaaliin opetukseen. Sen suoritettuaan hänet voidaan kastaa, minkä jälkeen hän voi osallistua nuorten yhteiseen konfirmaatioon. Kirkon jäseneksi hänkin voi tulla aikaisintaan 15-vuotispäivänään.

Alaikäisen nuoren kaste ja kirkkoon liittyminen voivat tapahtua vain vanhempien luvalla. Vanhempien suostumus on syytä olla jo kasteopetuksen eli rippikoulun alkaessa.

Kirsti Ihämäki on ollut perheensä kanssa Namibiassa lähetystyössä vuosina 1961 - 1972. Namibian vuosien jälkeen hän hoiti ensin arkkhiippikunnan lähetystoimistoa ja siirtyi sen jälkeen Suomen Lä-

Kirsti Ihämäki on ollut perheensä kanssa Namibiassa lähetystyössä vuosina 1961 - 1972. Namibian vuosien jälkeen hän hoiti ensin arkkhiippikunnan lähetystoimistoa ja siirtyi sen jälkeen Suomen Lä-

Kirsti Ihämäki on ollut perheensä kanssa Namibiassa lähetystyössä vuosina 1961 - 1972. Namibian vuosien jälkeen hän hoiti ensin arkkhiippikunnan lähetystoimistoa ja siirtyi sen jälkeen Suomen Lä-

Vastuunkanto lähimmäisistä arkitodellisuutta Lytlylässä

Yksilöinä annamme vähästämmekin, kansakuntana paljostamme

Yhteisvastuukeräys on ollut käynnissä kuukauden ja se jatkuu huhtikuun loppuun. Listoja on kierrätetty ja monia aktiviteetteja koettu Porissakin.

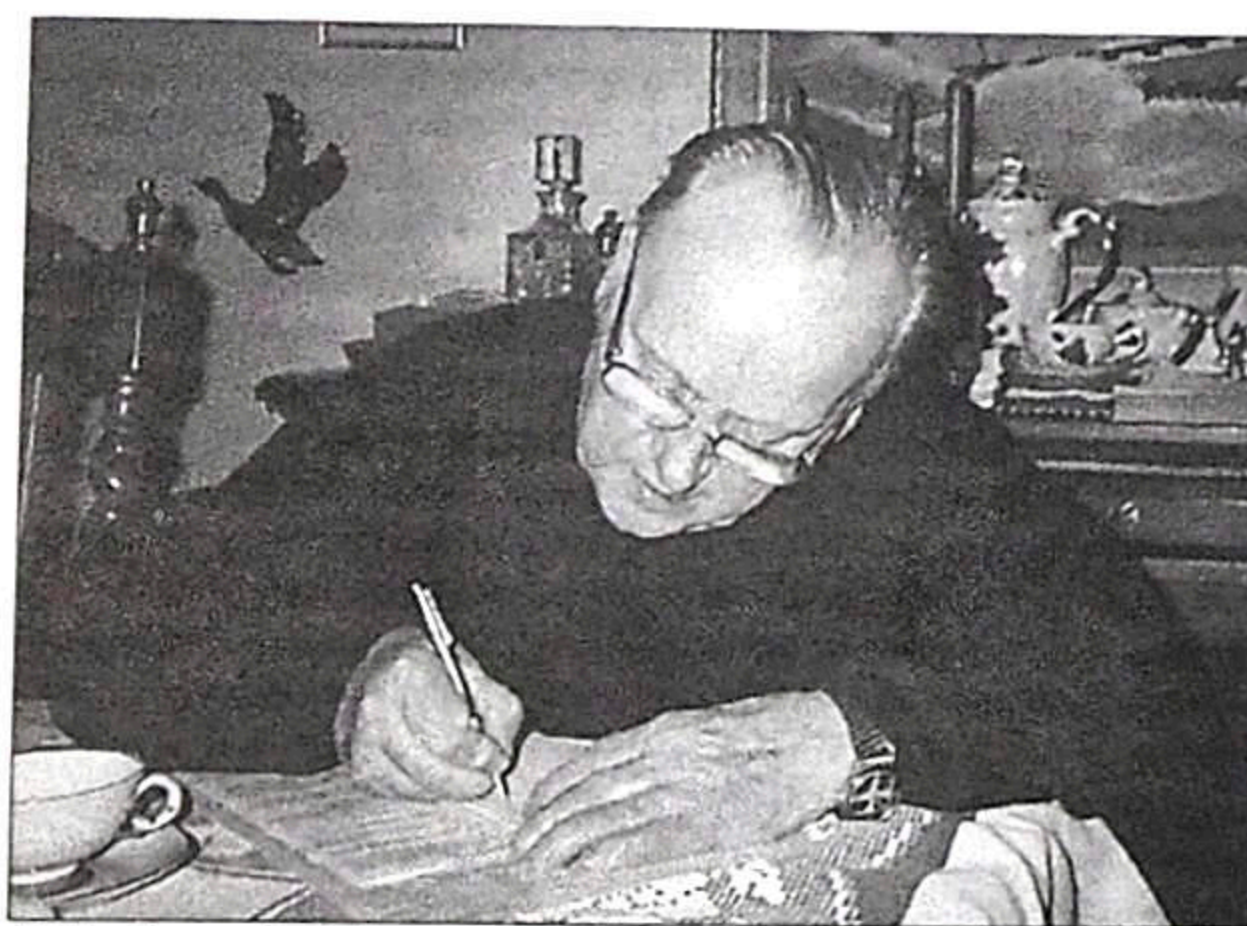
Lytlylässä on yhteistä vastuuta kannettu perinteisen lytlyläiseen tapaan. Periaatteena on, että jokaisessa talossa käydään ja näin tarjotaan kaikille mahdollisuus ojentaa auttava käsi.

Lytlylässä yhteisvastuukeräys on myös evankelioimistapahtuma. Samalla kun ripustetaan nimi keräyslistaan jutelaa elämän suuristakin kysymyksistä. Siinä käydään läpi naapurikuulumisten ja ilmojen ohella myös kysymyksiä, jotka liittyvät ihmisen olemiseen.

Keräyksen yhteydessä on helpoa jutella myös sellaisista asioista, joista useimmiten ollaan hiljaa tai kenties yksikseen pohditaan.

Oma osuus maantiestä

Yhteisvastuukeräys alkaa Lytlylässä yleensä niin, että Lahdenpään Reino aloittaa lista-

"Ainahan minä olen nimeni listaan pannu, kun vain on esitetty", tuumaa Onni Koivumäki Yhteisvastuukeräyksestä.

keräyksen ja hoitaa "oman osuutensa maantiestä". Muut keräijät sitten jatkavat.

Tällä kertalla, kauniina helmikuun talvipäivinä, Reino on ehtinyt Onni Koivumäen pakelle. Ulko-ovella tervehti talon vanteraakin vanterampi koiria. Näyttää jontenkin tuntevan tulijan.

Sisälle päästyä vaihdetaan kuulumisia ja kun on hetki juteltu Onni kysäise: "Ook sää muuten Liisan huomioinu?" Ala-Keturin Liisa asuu Onnin

supervisorina". Lytlylässä rauha on käsin koskeltava. Paljon nähneenä Onni osaa arvostaa synnyinmaata, vertailukohteista ei ole puutetta.

Aikanaan Onni on ollut RUK:ssa yhtäaikaan nykyisen arkkhiippian kanssa ja santsarina oli Raimo Ilaskivi. Jotain avaraa on Onnissakin. Se näkyy myös siinä, miten Onni suhtautuu yhteisvastuukeräykseen. Aina on kukkaron nyöriä irrottanut, kun vaan on lista esitetty.

Hän pitää keräykseen osallistumista jopa itsestäänselvytyksenä: suomalaisilla on varaa auttaa lähimmäisiämme niin kotimaassa kuin kauempanakin. - Miehen puhetta.

"On luokkaus, jos ei jokaisen taloon mene, pakko ei ole antaa", on Lahdenpään reinon asenne keräykseen. Asenne kertoo paljon niin keräjästä kuin koko ilmapiiiristään Lytlylässä.

Kun Reino on saanut osuutensa tehtyä, Salosen Anja jatkaa. Sitten toinen Salosen Anja, sitten Vihermaan Sylvi, ja Anja Sjöblom päättää kierroksen. Esimerkiltä toimintaa, joka on vapaasti käytettävissä. SEPPÖ AHTIKOSKI

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

Uusia diakonisioja

Porin Teljän seurakuntaan on saatu osa-aikainen diakonian virka, jota hoitaa Marja-Terttu Mäkinen. Hänen työkenttään on Sampolan kerrostaloude sekä Vanhakoivisto. Vastaanottoa hän pitää Sampolan kerhohuoneessa, Puhurintie 10:ssä maanantaisin klo 9-11, puh. 6352 852.

Marja-Terttu Mäkinen on koulutuskeltaan diakonissa ja psykiatrisen erikoistunut sairaanhoitaja. Aiemmin hän on työskennellyt Liinaharjan vanhainkodissa.

Pormestarinluodon alueen diakonisana toimii kuluvan vuoden ajan Päivi Huhtalahti. Hän on diakonissa Tuja Eskelisen äitioslomansijainen. Päivi Huhtalahti päätyttyä vastaanottoa Pormestarinluodon srkodissa tiistaisin ja perjantaisin klo 9 - 11.

Ennakkoon tojeikset saavat kirkkoherra Kari Erkkolan kirjeen. Ennakkotieto on todettu hyväksi niin kotien kuin kävijöidenkin kannalta.

Koulutusta annetaan kaikille, jotka ovat kiinnostuneita lähtemään kotikäyntityöhön. Työn luonne vaatii rohkeutta ja motivoitumista, iloa mennä kertomaan hyvistä asioista.

Palaute, mitä edellisistä käynneistä on saatu, rohkaisee kutsuumaan mahdollisimman monen lähtemään mukaan, aluksi vaikka toisen kaveriksi.

Koulutustapahtuma on su 10.3. klo 15 Tojeon pappilassa, mukana ovat pastori Veikko Hytti ja projektin vetäjä Heikki Nummijärvi. Päätösjuhla pidetään 2. pääsiäispäivänä 8.4. klo 18 samoin Tojeon pappilassa.

Lisätietoja Keski-Porin seurakuntatoimisto, Eeva-Liisa Savioja puh. 6238 821 tai Heikki Nummijärvi puh. 6394 957 tai 949-324088.

HAUSKAA, MUTTA HENGELLISTÄ! MARIA KEKKI

Kotikäyntityötä Tojeolla

Keski-Porin seurakunnasta vierailaan Tojeon alueen kodeissa 18.3. - 4.4. Kotikäyntiä tehdään maanantaista torstaihin klo 18.30 - 21. Tarkoituksena on käydä 300 - 500 kodissa.

Kotikäyntityötä aloitettiin Keski-Porin seurakunnassa jo keuhkalla 1992. Seuraavina vuosina on jatkettu Lytlylässä ja Pormestarinluodossa.

Tavoitteena on päästä keskusteluyhteyteen, kertoa seurakunnan toiminnasta ja esittää myös kysymyksiä seurakuntalaisten mieltäistä ja toiveista seurakuntaan nähden. Samalla esitetään kutsu seurakunnan tilaisuuksiin ja toimintaan.

Ennakkoon tojeikset saavat kirkkoherra Kari Erkkolan kirjeen. Ennakkotieto on todettu hyväksi niin kotien kuin kävijöidenkin kannalta.

Koulutusta annetaan kaikille, jotka ovat kiinnostuneita lähtemään kotikäyntityöhön. Työn luonne vaatii rohkeutta ja motivoitumista, iloa mennä kertomaan hyvistä asioista.

Palaute, mitä edellisistä käynneistä on saatu, rohkaisee kutsuumaan mahdollisimman monen lähtemään mukaan, aluksi vaikka toisen kaveriksi.

Koulutustapahtuma on su 10.3. klo 15 Tojeon pappilassa, mukana ovat pastori Veikko Hytti ja projektin vetäjä Heikki Nummijärvi. Päätösjuhla pidetään 2. pääsiäispäivänä 8.4. klo 18 samoin Tojeon pappilassa.

Lisätietoja Keski-Porin seurakuntatoimisto, Eeva-Liisa Savioja puh. 6238 821 tai Heikki Nummijärvi puh. 6394 957 tai 949-324088.

HAUSKAA, MUTTA HENGELLISTÄ! MARIA KEKKI

"Outreach" Porin kouluissa

Porin seurakunnat järjestää maaliskuun alkupuoliskolla kouluvierailuja yläasteilla, lukioissa ja ammatillisissa laitoksissa. Yhteydenottoille on annettu nimeksi "Outreach Pori -96". Outreach toteutetaan yhteistyössä paitsi koulujen myös Satakunnan Kansanlahetyksen kanssa.

Kouluvierailuilla nuoria kutsutaan konserttiin, joka on Porin nuorisotalossa perjantaina 8.3. klo 19. Konsertin tähtenä on David Lyle Morris, aluperin uusiseelantilainen muusikko. Morrisin mukana ovat rumppi Phil Grabbe ja basisti Kevan Frost. Yhteistä heille on henkilökohtainen usko ja halu julistaa ilosanomaa.

Kotikäyntityötä aloitettiin Keski-Porin seurakunnassa jo keuhkalla 1992. Seuraavina vuosina on jatkettu Lytlylässä ja Pormestarinluodossa.

Tavoitteena on päästä keskusteluyhteyteen, kertoa seurakunnan toiminnasta ja esittää myös kysymyksiä seurakuntalaisten mieltäistä ja toiveista seurakuntaan nähden. Samalla esitetään kutsu seurakunnan tilaisuuksiin ja toimintaan.

Ennakkoon tojeikset saavat kirkkoherra Kari Erkkolan kirjeen. Ennakkotieto on todettu hyväksi niin kotien kuin kävijöidenkin kannalta.

Koulutusta annetaan kaikille, jotka ovat kiinnostuneita lähtemään kotikäyntityöhön. Työn luonne vaatii rohkeutta ja motivoitumista, iloa mennä kertomaan hyvistä asioista.

Palaute, mitä edellisistä käynneistä on saatu, rohkaisee kutsuumaan mahdollisimman monen lähtemään mukaan, aluksi vaikka toisen kaveriksi.

Koulutustapahtuma on su 10.3. klo 15 Tojeon pappilassa, mukana ovat pastori Veikko Hytti ja projektin vetäjä Heikki Nummijärvi. Päätösjuhla pidetään 2. pääsiäispäivänä 8.4. klo 18 samoin Tojeon pappilassa.

HAUSKAA, MUTTA HENGELLISTÄ! MARIA KEKKI

Uudet edustajat: Seppo Ahtikoski ja Marjaana Perttula

Uudet edustajat: Seppo Ahtikoski ja Marjaana Perttula

Uudet edustajat: Seppo Ahtikoski ja Marjaana Perttula

Kirkolliskokous: kolme porilaista

Kirkolliskokoukseen on valittu nelivuotiskaudeksi 1996-99 kolme porilaista. Uusina maallikkoeidustajina aloittavat evertti Seppo Ahtikoski ja toimittaja, fil.kand. Marjaana Perttula. Kirkolliskokouksessa jatkaa pappispuolustajana Porin seurakunnan perheasiain neuvottelukokouksen johtaja Marjatta Kaartinen.

Kirkolliskokouksen 96 edustajasta on arkkhiippikunnasta 13. Satakunnasta tulivat valituiksi myös diakoni Pentti Heinilä ja Antinkartanon johtaja Pertti Rajala Ulvilasta.

Kirkolliskokous on kirkon ylin päättävä elin. Se käsittelee kirkon oppia, toimintaa, laisäädäntöä, hallintoa ja taloutta. Se kokoontuu Turussa kaksi kertaa vuodessa viikon mittaisiin istuntoihin: toukokuussa ja marraskuussa.

Uuden kirkolliskokouksen eteen tulee mm. kysymys arkkhiippian työtaakan keventämisestä. Edellisen kirkolliskokouksen ehti jo tehdä periaatepäätöksen toisen piispanviran perustamisesta arkkhiippikuntaan. Nyt ratkaistaan käytännön sovelluttamiseksi.

Myös väestörekisteriä on puitu edellisessä kirkolliskokouksessa, mutta siinä riittävä edellytys puuttuu. Istuntokaudella on monin eri tavoin esillä myös jumalanpalveluksen uudistus.

Uuden kirkolliskokouksen eteen tulee mm. kysymys arkkhiippian työtaakan keventämisestä. Edellisen kirkolliskokouksen ehti jo tehdä periaatepäätöksen toisen piispanviran perustamisesta arkkhiippikuntaan. Nyt ratkaistaan käytännön sovelluttamiseksi.

HAUSKAA, MUTTA HENGELLISTÄ! MARIA KEKKI

HARTAUS

Tutki sinä minua, Jumala

Paastonaikana hiljennymme tutkiskelemaan ristin salaisuutta. Paastonaika on myös itsetutkistelun aikaa. On tärkeää, että opimme tuntemaan itsemme ja tiedostamaan tekojemme vaikuttimet. Siinä tarvitsemme rukouksikin avuksi, sillä meidän on hyvin vaikea kohdata ja tunnustaa sitä, että meissä piilee paljon kielteisiä asioita: katkeruutta, omahyväisyyttä, turhautuneisuutta, ahneutta, valheellisuutta, pahansuopaisuutta, häijyyttä, koston- ja vallanhalua, vihaa, julmuutta jne.

Kaikkia tätä me sitten kauhistelemme muissa koettaen näin torjua meistä esiin pyrkivän pahan. Kaiken tämän voimme myös taitavasti verhota kauniilla näyttävään ilmaisuun, joskus jopa uudestisyntyneen - nimitystähän käytetään yleisimmin uskontulon yhteydessä uudestisyntyneistä - nimen taakse. Sen suojista saatamme sitten esittää, mustata lähimmäisemme hämähäin vihjailuin. Voimme vaikkapa tokaista: "Puhutaan... kaikenlaista..."

Mistä lähteistä tällainen kumpua? Millaisesta mielenmuutoksesta siinä on kysymys, kun lähimmäinen näin saatetaan huonoon huutoon ilman, että syyllisen tarvitsee edes vastata puheistaan, joiden tehon hän kyllä osaa tarkasti arvioida? Eikö kysymyksessä ole pikemminkin itsepetos ja hämähä? Ja jos uudestisyntyminen ilmenee tällä tavalla, niin miten se erottuu eduksesta siitä uudestisyntymisestä, jonka me ajattelemme tapahtuvan kasteessa ja joka edellyttää joka päiväistä katumusta ja parannusta? Emme kai vain ole - muunlaista kuvitelmistamme huolimatta - niitä, joille Jeesuksen on säälivässä rakkaudessaan sanottava: *Sä vielä olet kuin kivi särkymättön, On mielesi kylmä ja kiittämätön Ja rutiunia joutuu täynnä. Vielä edellisessä virsikirjassa, virsi 310.*

Mutta taitaapa omasta sisimmästäkin jo puserutua syvä huokaus: *Tutki minua, Jumala, katso sydämeeni. Koettele minua, katso ajatuksiani. Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä ja ohjaa minut ikaikojen tielle.* (Ps. 139: 23, 24.)

Mitä enemmän Jumala saa paljastaa sisintämme, sitä kiipeämpi tarve meillä on sukeltaa armon meren syliin. Tästä taas seuraa vahvempi uskallus kohdata alamittautumme ja pahuuemme. Siitä voi olla seurauksena myös edes hieman armeliaampi mieli lähimmäisemme kohtaan.

Että paastonaika koituksi meille siunaukseksi, että huomaisimme armon ja anteeksiantamisen tarpeemme, että risti saisi kirkastaa meille elämäksi, tarvitsemme rehelliä itsetutkistelua. Siinä meitä voi viedä syvemmälle turvallisen rukouksen: *Tutki minua, Jumala, katso sydämeeni. Koettele minua, katso ajatuksiani. Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä ja ohjaa minut ikaikojen tielle.* (Ps. 139: 23, 24.)

Jussi Jussila Ahlaisten kirkkoherra

Paastonajan virsi

Leipää pelloilta maan

Virren 59 melodia on vauhdikkaan kepeä ja helposti laulettava. Säveltäjä Harald Andersén toimi pitkään Sielun-Akatemian kirkkomusiikkiosaston johtajana.

Hän toi Suomeen aivan uudenlaisen kuorolaulutavan sekä oli johtajana ja kouluttajana nostamassa suomalaista kuorolaulua kansainväliselle tasolle.

Hän on säveltänyt ja toimittanut runsaasti kirkollista käyttömusiikkia, mm. ruotsinkielisen jumalanpalveluksen messuävelmä.

Kirjoittaja Ole Cleve oli pappi ja run

“Arvoista suurin on rakkaus”

Eläkkeellä oleva äidinkielen opettaja Rauni Rautavuori katsoo, että elämän suurin arvo on rakkaus.

Se on sekä Raamatun ilmoitus että ihmisten kokemus. Mutta ei rakenteellisesti rakastella. Silloin rakkauden nimi on oikeudenmukaisuus”, hän toteaa.

Rauni Rautavuori tunnetaan aktiivisuudestaan ihmisoikeus- ja kehityskausien myötä. Viimeisen kuuden vuoden ajan hän on ollut vapaaehtoistyössä Kirkon ulkomaanavun ja Kirkon diakonia- ja yhteiskunnallisen työn keskuksen palveluksessa.

Aktiivisuuteen herääminen on ollut hänelle elämän mittainen projekti. “Tieto kulki edellä, tunne tuli perässä”, hän sanoo.

Vastakkain markkinat ja oikeudenmukaisuus

Rauni Rautavuori arvostaa kaikkia toimia oikeudenmukaisuuden, rauhan ja luomakunnan eheyden (ORLE) edistämiseksi. Kirkkojen Maailmanneuvoston ORLE-prosessiin tiivistyvät ne arvot, joita hän pitää tärkeinä.

Hän muistuttaa, että rauhan kasvatus on enemmän kuin sodan vastustamista. Maailmassa on paljon rakenteellista väkivaltaa, joka lisää ihmisten välistä epäoikeudenmukaisuutta. “Mitä rauhaa on siellä, missä ihmisten on kuoltava nälkään ja missä heiltä riistetaan kaikki mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään”, Rautavuori kysyy.

Rakenteellinen väkivalta riistää myös usein luontoa sekä kasvattaa juopaa hyvinvointivaltioiden ja kehitysmaiden välillä.

Rakenteellisella väkivallalla on nykyään nimikin: markkinavoimat. Niihin alistetaan kuin luonnonlakien”, Rauni Rautavuori kritisoii.

Miksi kirkko ei käytä voimaansa?

Eniten hän ihmettelee sitä, että kristitty ja kirkko ovat niin hiljaa. Kirkolla maailmanlaajuisena organisaationa olisi hänen mielestään valtaa ja voimaa, jos se vain haluaisi sitä käyttää.

Jos kirkko esimerkiksi haluaisi, että lapsityö käytetty poistettaisiin, se poistettaisiin”, hän uskoo.

“Mikä luontuisi paremmin anteeksiantamusta julistavan

kirkon ohjelmaksi kuin vaatimus, että kehitykselle on annettava anteeksi niitä kuristava mielellön velka. Nyt jopa rahavirrat kulkevat heiltä meille”, hän jatkaa.

Rauni Rautavuori toivoo, että arvot tulisivat paremmin esiin kirkon päätöksissä, julkistuksessa. Muutkin arvot kuin usko, vaikka juuri uskon vähyyttä heijastaa se, että niin heikosti luotetaan Jumalan muuttaviin voimiin maailmassa.

Yhteiskunnassa on hänen mielestään monia asioita, joissa kirkon tulisi olla heikompia puolustamassa. Yksi tällainen on työttömyys.

“Kirkolla on 85 prosenttia tämän maan kaikista asiantuntijatehtävistä. Jos teologinen asiantuntemus ei riitä, kirkko

voisi velvoittaa jäseniään toimimaan”, hän sanoo.

Itsekin voi vaikuttaa

Rauni Rautavuori ei halua puhua vain organisaatioista, vaan ihmisistä. Jokainen ihminen voi vaikuttaa omalla pienellä osuudellaan.

“Jokainen kauppareissu on kannan ottamista markkinavoimiin. Ville Vallaton istui keran sarjakuvassa lahjaräykykiöiden keskellä ja sanoi: En edes tietänyt tarvitsevani kaikkia näitä tavaroita.”

Rauni Rautavuoren mielestä meidänkin ei tarvitse suostua tarvitsemaan kaikkia niitä tavaroita, joita mainostetaan.

MARJAANA PERTTULA

Matkailu avartaa

Lukion historian opettaja Raimo Peltonen on nähnyt maailman monia kolkkia. Niinpä hän onkin oiva henkilö kertomaan matkailun merkityksestä omassa elämässään ja punnitsemaan sitä arvona.

“Kyllä matkailu on tärkeä osa elämääni, mutta se ei ole itseisarvo”, opettaja Peltonen heti aluksi kiteyttää. Harrastus alkoi opiskeluaikana neljällä intereilmatkalla, ja varsinainen rakkaus matkailuun syntyi ensimmäisellä Kaukoidän matkalla. Asian lisäksi Raimo Peltonen on vierailut mm. rapakon takana Yhdysvalloissa ja Meksikossa sekä Euroopan eri valtioissa ja Venäjällä. Vietnamin on jäänyt mieleen ehkäpä sykkähtyttävimpänä kohteena.

“Kaukoidässä jokin kolahti ja jäin koukkuun matkailuun. Vietnamin olimme ensimmäisiä tutustujia, kun maan rajat 20 vuoden jälkeen avautuivat ulkomaille. Asukkailla olimme ihmetyksen kohde ja he olivat meille tavattoman ystävällisiä.”

Syvyttä ja seikkailua

Juuri tavallisten ihmisten elämään tutustumista Peltonen pitää kaikkein antoisimpana. Heidän kanssaan keskustellessaan vasta pääsee toden teolla sisään maan kulttuuriin. Niinpä kielitaito onkin antoisalle matkantekelle edellytys, joskin se myös karttuu matkan aikana. Matka onkin jatkuvaa tutkimista ja havaintojen tekemistä. Vieraskulttuuri vie mukanaan seikkailun.

Matkailu on antanut paljon syvyyttä opettajan työhön, historiallisista kohteista on paljon mielekkäämpää opettaa, kun on käynyt itse paikan päällä.

Matkailu on kehittynyt opettaja Peltoista myös ihmisenä. Suvaitsevaisuus ja itsevarmuus ovat lisääntyneet matkustelun ansiosta ja iän karttuessa. Viisi kuukautta junalla pitkin ja poikin Aasiaa oli kokemus, jonka jälkeen voi katsoa selviytyvänsä lähes mistä tahansa. Yleisesti ottaen hän pitää matkailua Kaukoidässä helppona ja hyvin järjestettynä, koska matkailu on Aasiassa tärkeä elinkeino. Silti tietty varovaisuus on aina säilytettävä.

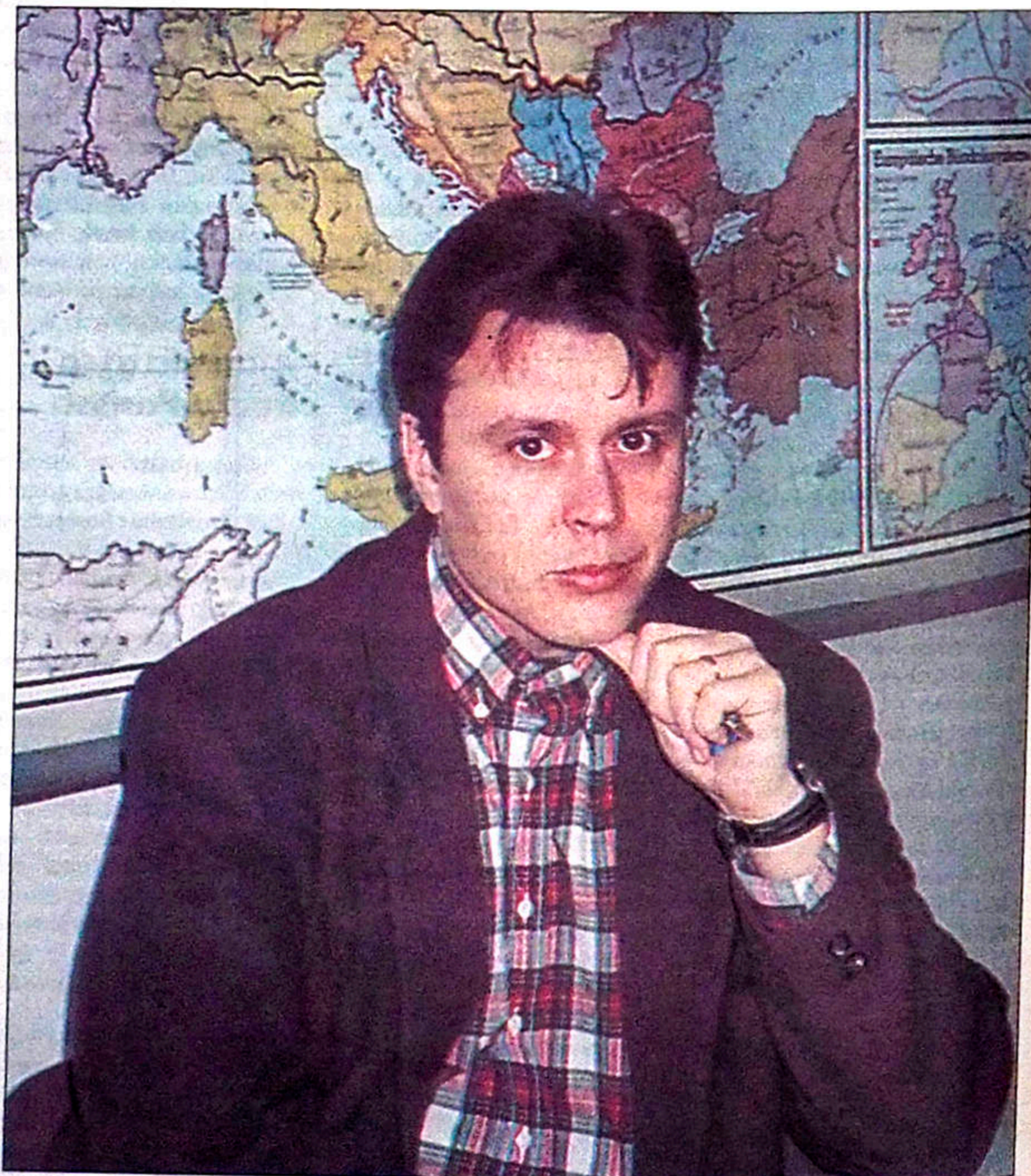
Ei edes kallista

Kiitollisuudenvelkaa matkojen rahoituksesta ei ole jäänyt. Peltonen kertoo työskennelleensä opiskeluaikanaan koulukodissa ohjaajana ja näin itse ansainneensa varat matkoihinsa.

“Ei matkailu lopputuloksella ole edes kallista, riippuu paljon majoituksesta ja ruokailututuksista kuinka paljon rahaa kuluu. Jos motiivia lähtöön on riittävästi, löytyy rahaa lähes kaikilta. Silloin tingitään sitten jostain muusta.” Hänen mielestään matkailu on joillekin ihmisille pakoa omasta tylistä arjesta ja oman elämän ongelmista. On niitäkin, jotka matkustavat päämäärättömästi jopa vuoden verran. Raimo Peltonen kohdalla ei kysymys ole tästä. Matkoilla seuraa mukana vaimo, joka myös on historian opettaja, ja vuoden ja kolmen kuukauden ikäinen pikkumies Peltonen, joka on päässyt käymään jo mm. Thaimaassa.

“Matkailu on koko perheen yhteinen harrastus. Pojalle olen ajatellut hankkia oman minirinkan ensi kesäksi”. Peltonen kertoo pilke silmäkulmassaan.

LILLI LEHMIJOKI

Raimo Peltonen jäi “matkailun koukkuun” Kaukoidässä.

Oikean ja väärän tajuaamisen herkkyytaso vaihtelee

Vastuuntunto, rehellisyys, tasapuolisuus, suvaitsevaisuus ja kuri (työrauha). Siinä lista arvoja, joita lasten vanhemmat Porin lastenluottamusta kirjassivat koulun kasvatustehtävässä tärkeiksi.

Koulun ja kodin arvot ovat edelleen pääsääntöisesti kristillisiä arvoja, vaikka asioille annetaan modernimpia nimiä, katsovat Isonsannan ala-asteen opettajat Arja-Kaarina ja Seppo Kunttu.

Kaikkialla kodeilla on kuitenkin oma arvomaailmansa, ja siksi myös oikean ja väärän tajuamisen herkkyytaso vaihtelee. Ristiriitojen välttämiseksi vanhempien on hyvä tiedostaa koulun pelisäännöt. Esimerkiksi:

“Koulussa on puhuttava aina totta. Ja totuushan on myös yksi kristillinen arvo”, Seppo Kunttu muistuttaa.

Joskus vanhempien on vaikea ymmärtää koulun sääntöjä. Jotkut eivät esimerkiksi ymmärrä, onko sillä niin väliä, jos lapsi on penkonut toisen pulpettia.

“Koulu haluaa opettaa lapset kunnioittamaan myös toisen omaisuutta”, kertoo Arja-Kaarina Kunttu.

Yhteydenottoja molemmiin puoliin

“Jos vanhemmat eivät ymmärrä opettajan toimintaa, on parasta ottaa suoraan yhteys kouluun. Usein näin voidaan välttää lapset joutuminen kiusalliseen ristiriitatilanteeseen”, sanoo Arja-Kaarina Kunttu, joka toimii työnsä ohella Mannerheimin Lastensuojeluliiton kouluttajana Satakunnan alueella.

Opettajat toivovat vanhemmilta yhteydenottoa myös silloin, kun perheen muuttunut elämäntilanne vaikuttaa lapseen. Esimerkiksi läheisen tai jopa lemmikkieläimen kuolema heijastuu lapsen koulutyöhön. Jos opettaja tietää, että jotta- in on sattunut, hän ei suotta lisää lapsen ahdistusta ihmettelemällä, miksi läksyjä ei ole tehty tai miksi lapsi ei keskity.

Vanhempien ei välttämättä tarvitse kertoa opettajalle, mitä perheessä on tapahtunut. Hänen riittää tieto siitä, että jokin poikkeuksellista on meillä.

Myös opettajat tarvitsevat vaikeissa asioissa rohkeutta yhteydenottoihin. Joskus opettajat välttävät viimeiseen asti yhteydenottoja lapsen kotiin, koska on selvää, että vanhempien ei ole helppo kohdata ja hyväksyä lapsensa koulun- käynnissä ilmeneviä vaikeuksia. Silloin koulusta ja opettajasta on helppo tehdä syntipukki. Tarkoituksena on kuitenkin löytää ratkaisu ongelmiin.

Arvokasvatusta yhteistyöllä

Lapsi on opettajien ja vanhempien yhteinen “kasvatuskohde”. Vanhemmat ovat lapsensa parhaasti asiantuntijat.

“Sen vuoksi kasvatustehtävässä koulu tarvitsee vanhempien tukea. Onnistumme näin parhaiten”, Arja-Kaarina Kunttu rohkaisee.

Arja-Kaarina ja Seppo Kunttu on kolmekymmenen vuoden kokemus opettajan työstä. “Monta asiaa on oppinut kantapään kautta ja paljon on vielä oppimista”, pariskunta toteaa.

Yhteistyön tärkeydestä puhutaan usein yleisellä tasolla, mutta Isonsannan ala-asteella yhteistyö on osattu myös konkretisoida. Yksi yhteistyön voimannäyttö oli Pihaprojekti (1991).

Aukealla pellolla sijaitseva koulu kaipasi elävämpää ilmettä. Koululaisilta kysyttiin, minkälaisen koulupiikan he haluaisivat. Yhden kesän ja syksyn aikana vanhempien, oppilaiden ja opettajien talkootyönä pihaan nousi vaikka mitä mielenkiintoista huvimajasta

ja grillikatoksesta lähtien. Narukeinuja, pihapöytiä ja -penkejä, kukkaistutuksia jne.

Rakennustarpeet saatiin kaupungilta, mutta kaikki työ oli ilmaista “kuutamourakointia”. Ne jotka eivät päässeet osallistumaan talkoisiin, lähettivät esimerkiksi leipää ja leikkeitä; kunnan kahvit juotiin kaksi kertaa päivässä. Yhteinen työteko yhdisti lapsia, vanhempia ja opettajia toisiinsa.

“Ja kun jotain on tehty yhdessä, sitä ei hajoteta”, Kunttu

toteavat. Puut ja perennatkin pysyvät paikallaan, kun ne on itse istutettu.

Lapsen ja aikuisen ihmisarvo yhtä suuri

Arja-Kaarina Kunttu pitää koulutustilaisuuksia sekä opettajille että vanhemmille Satakunnan piirissä. Toistuvasti käy ilmi, että yhteiskunnassamme ihmisiä arvostetaan usein vain saavutustensa perusteella. Jokainen ihminen on kuitenkin arvokas sellaisenaan.

“Myös lapsia pitäisi arvostaa ihmisinä heidän omista lähtökohdistaan. Epäonnistunut lasta ei saa moittia, vaan kannustaa. Epäonnistunut kaipa lohdutusta”, Arja-Kaarina Kunttu muistuttaa.

Jos lapsi on tehnyt väärin, hänelle ollaan helposti vihaisia. Oikeampi tapa on tuomita pelkkä teko ja selittää miksi näin ei saa tehdä.

Lapsen arvostaminen ja myös vastuun antaminen lapselle luovat pohjan terveille itsetunnon.

“Vastuuta pitää antaa sitä mukaa kuin hartiat kestävät. Jos lapsi on epäonnistunut jossakin tehtävässä, ei pidä ottaa pois kaikkea vastuuta sillä perusteella, että ei siitä kuitenkaan mitään tule. Pitäisi antaa jokin muu tehtävä, jonka lapsi pystyy hoitamaan”, Arja-Kaarina Kunttu sanoo.

Syytöksillä ei kasvateta

Arja-Kaarina Kuntun tavoitteena on kursseilla herätellä vanhemmat ajattelemaan ja oivaltamaan erilaisia ongelmien ratkaisumenetelmiä. Syllistämällä ei saavuteta tuloksia. Kukaan ei ole täydellinen. “Meillä itsellämmekin on helpompaa, jos emme vaadi itseltämme liikaa. On tärkeää, että aikuinen, opettajakin, uskaltaa myöntää erehtyneensä ja epäonnistuneensa. Joskus on tarpeen nollata tilanne ja aloittaa alusta”, hän sanoo.

MARJAANA PERTTULA

Arvotyhjiö?

Miten arvo määritellään? Mikä on arvojen Arvo? Filosofit ovat pyöritelleet arvomääritelmiä päätoimisesti - ja vaikeatajuisesti.

Arvot voidaan ymmärtää monella eri tavalla. Joidenkin filosofien mielestä todellisia arvoja on vain kolme: kauneus, totuus, hyvyys. Jonkun yhteiskuntatieteilijän mielestä arvot voidaan jakaa yksinkertaisesti miini-, ryhmä- ja yhteiskuntakeskeisiin arvoihin.

Yksi kiintoisa tapa jaotella arvoja on myös Erik Ahlmanin 1939 esittämä ja filosofi Ilkka Niiniluodon “nykykaistama” arvoluokittelu:

1) Hedonistiset arvot (onni, mielihyvä, ilo, nautinto) 2) vitaliset arvot (elämä, terveys, kuntoisuus) 3) esteettiset arvot (kauneus, yleisyys, taide) 4) tiedolliset arvot (totuus, tieto, viisaus, tiede) 5) uskonnolliset arvot (usko, toivo, pyhyys, laupheus) 6) sosiaaliset arvot (ystävyyks, rakkaus, uskollisuus, vapaus, veljeyys, kunnia, isänmaallisuus, turvallisuus) 7) mahi- tiarvot (voima, valta, sota, rikkaus, raha, voitto) 8) oikeusarvot (oikeudenmukaisuus, tasa-arvo, laillisuus) 9) eettiset arvot (hyvyys, moraalinen oikeus) 10) ekologiset arvot (luonnon

kauneus, eläinten oikeudet) 11) ekologiset arvot (itsekkyyks ja oma etu, oman arvontunto)

Kirjassaan “Järki, arvot, välineet” Ilkka Niiniluoto kumoaa puheet nyky-yhteiskunnan arvotyhjiöstä. Niiniluodon mukaan kyse on joidenkin arvojen yksipuolistumisesta, väärästä arvotyhjiöstä.

Arvopohja häiriintyy, kun yhdestä arvosta tulee elämän pääsisältö. Ykkössijan ihmisen elämässä voi vinoutuneesti vallata vaikkapa liioitteleva terveydentieto, yli- korostunut omanarvontunto tai taloudellisen voiton tavoittelu.

Ja jos ajatukset kiertävät koko ajan oman vallan maksimimisessä, rahassa tai kroppassa, jostain oleellista jää vähemmällä. Tällaisia ovat eettiset arvot: sen miettiminen, mikä on hyvää ja pahaa, mikä oikein ja väärin. Näitä kysymyksiä puolestaan pohtii Jorma Laulaja kirjassaan Elämän oikea ja väärä. “Pelkkä tieto ei johda valitsemaan oikein. Sydämen perusuntu ratkaisee”, hän kirjoittaa.

Eettisiä kysymyksiä käsittelevät kirjoissaan myös Lennart Koskinen (Mikä on oikein) ja Terho Pursiainen (Omantunnon aika). MP

SATAKUNNAN KELLO JA KULTA KY
Pori, Pohjoiskauppatie 3, ☎ 633 2848

AUTOHUOLTO J.JOKI-KOUHILA

VAPAUDENKATU 3 PORI
PUH. (939) 6337 250

AUTOJEN KÄSIPESUT

PESUPÖRSSI

KARJARANNANTIE 12
puh. (939) 6326 970
9400-720 828

HYVÄ VIDEO KERTOO ENEMMÄN KUIN TUHAT KUVAA!

AMMATTIMAISTA Puh. (939) 635 9576

• Videotuotanto GSM 9400 591 169

• Filmituotanto

• TV-tuotanto

Presidentinpuistikatu 5, Pori

Etumatkat

EUROOPAN KEVÄISET KAUPUNGIT

viikko tai viikonloppu
BARCELONASSA tai BRÜSSELISSÄ
huhtikuussa alk. 2690.-/hlö
lennot Finnairin koneilla

Lähde kokemaan kevään syke!

Nouda esite toimistostamme

SUOMEN MATKATOIMISTO
Gallen-Kallelankatu 8, 28100 PORI
puh. 632 5422

Häämatka

Pariisi, Nizza, Santorini,

tai ihan minne vain!

Elämäne tärkein matka, jonka suunnittelemme Teille yksilöllisesti ja ammattitaidolla.

Tervetuloa keskustelemaan toiveistamme, me huolehdimme niiden toteuttamisesta!

TOURNEE

Pohjoiskauppatie 3 28100 PORI

Puh. 939-641 1440

Ps. Matkalahjakortti on myös hyvä lahjaidea!

STUDIO JYRKI TOIVANEN

Yrjönkatu 3 28100 Pori

LANKA- JA KÄSITYÖLIIKE

Lanka

* Lankoja

* Käsitöitä

* Käsitöitä

* Käsitöitä

Yrjönkatu 16, PORI

Puh. (939) 633 6013

ILMOITUSMYYNTI

JUHA KIUUKKONEN

Puh. 939-5389 585

OOKKO NÄÄ VÄSYNY?

Tule opiskelamaan 1.4. - 20.12.1996

KRIISITYÖTÄ ja SIELUNHOITOA sekä MONIKULTTUURISTA DIAKONIAITYÖTÄ

Saat aineksia omaan ammatilliseen kasvuusi ja persoonallisuutesi kehittämiseen.

Koulutus on tarkoitettu diakonia- ja sosiaali- ja terveysalan ammattilaisille. Koulutus (12,5-20 ov) on mahdollista suorittaa työn ohessa. Osan opiskelustasi voit hyödyntää ammattikorkeakoulupointeihin.

Koulutuksen hinta 2000 mk.

Hakuaika 15.2. - 8.3.1996

Vapaaehtoisesta hakemuksesta tulee selvittää yhteistyötietojen lisäksi aikaisempi koulutuksesi ja työkokemuksesi sekä mielenkiintosi koulutusta kohtaan.

OULUN DIAKONIAOPISTO

Oulun ammattikorkeakoulu

Opinto-ohjaaja: Arja Vatanen puh. (981) 3132 569

Uusikatu 46, 90100 Oulu

Tuttavantuokiota ja kirkkoiltoja Teljässä

Tuttavantuokioiden ja kirkkoiltojen kautta tuodaan seurakunnan sanomaa ja toimintaa entistä läheisemmäksi Porin Teljän seurakunnassa maaliskuussa.

Tutuksi-tapahtumaan kuuluu kolme vaihetta. Ensimmäisellä tapahtumaviikolla 11. - 16. maaliskuuta järjestetään kodeissa tuttavantuokiota, joihin isäntäperheet kutsuvat esimerkiksi naapureitaan ja työtovereitaan. Tuttavantuokiota ovat myös avoimia seurakuntalaisuuksia.

Tutuksi-kirkkotilaisuudet ovat vuorossa toisella tapahtumaviikolla sunnuntaista keskiviikkoon 17. - 20. maaliskuuta. Kolmannella viikolla jatkuvat tuttavantuokiota kodeissa koetun pohtimisella ja jatkon suunnittelulla. Tapahtuman järjestävät Porin Teljän seurakunta ja Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys. Evankeliumiyhdistyksen ideoimia Tutuksi-tapahtumia on järjestetty eri puolilla Suomea.

Simo Koivunen toivoo kansanpaljoutta Teljän kirkon Tutuksi-tapahtumiin.

Tutustutaan!

Lienet törmännyt kaupungilla kulkiessasi sanaan: tutuksi. Se on ollut vastaantulevan auton ikkunassa tai olet huomannut sen ilmoitustaululla. Mitä se sellainen tutuksi sana sitten pitää sisällään?

Olen kuullut väitettävän, etteivät monetkaan kaupunkilaiset tunne edes naapuriaan. Jos siinä on perää, pitää asialle tehdä jotakin. Lisäksi olen kuullut väitettävän, ettei seurakunnan tilaisuuksiin ole helppo uuden ihmisen tulla mukaan. Silloinkin asialle on tehtävä jotakin. Toivon, että seurakuntamme tutuksi-kampanja voisi olla tässä apuna.

Toivonkin jo toiminnassa mukana olevien seurakuntalaisten kutsuvan naapureitaan ja muita ennestään tuttuja ja erityisesti niitä, jotka ovat vähemmän tuttuja tutustumaan toinen toisiinsa ja samalla seurakuntaamme, seurakuntalaisten koteihin ja seurakunnan toimintoihin. Seurakun-

tamme työntekijät antavat siihen apuaan mahdollisuuksiensa mukaisesti. Tullaan tutuksi ja kynnykset mataloituvat.

Mutta ei tässä vielä kaikki. Joku saattaa olla itselleen vieras, Jumalakin voi olla vain hyvän päivän tuttu, jonka kanssa kyllä tervehditään, mutta muuten kuljetaan kohdellaan ohi, vaikka joskus tuntuisikin, että asialle pitäisi tehdä jotakin. Joku tuntee koston, muttei sitä, mitä armo merkitsee. Tulevaisuus on meille kaikille suurelta osin tuntematon. Tutuksi-illoissa Teljän kirkolla voidaan tehdä tuttavuutta myös näiden asioiden kanssa. Eikö olisi hyvä asia, jos vaikkapa tulisin tutuksi itselleni? Tai miten olisi tulla tutuksi armahtavan Jumalan kanssa?

Tule ja kokeile - tule tutuksi!

SIMO KOIVUNEN
Porin Teljän seurakunnan
kirkkoherra

TUTUKSI

Tule tutuksi Teljän kirkossa

Rakkauden raamit - tutuksi minulle Su 17.3. klo 17 raamattukoulu rakkauden raameista, pastori Heikki Haataja ja klo 18 perhejuhla päivän teemasta, Mukana Heikki Haataja, Eero Kaumi, Jari Rankinen, Markku Sumiala, musiikkia; lapsikuoro "Tuhannet sydämet", joht. Heli Lehtonen ja Vaahorannat

Tuntematon Jumala-tutuksi minulle! Ma 18.3. klo 18. Haataja, Kaumi, Rankinen, Simo Koivunen, Gospelkuoro, joht. Päivi Holkko.

Tuntematon armo-tutuksi minulle Ti 19.3. klo 18, Haataja, Kaumi, Rankinen, Pertti Kymäläinen, SLEY:n kuoro, joht. Sinikka Vuorinen.

Tuntematon tulevaisuustutuksi minulle Ke 20.3. klo 18 Haataja, Kaumi, Rankinen, Hannu Dietrich, Fishermen-ryhmä

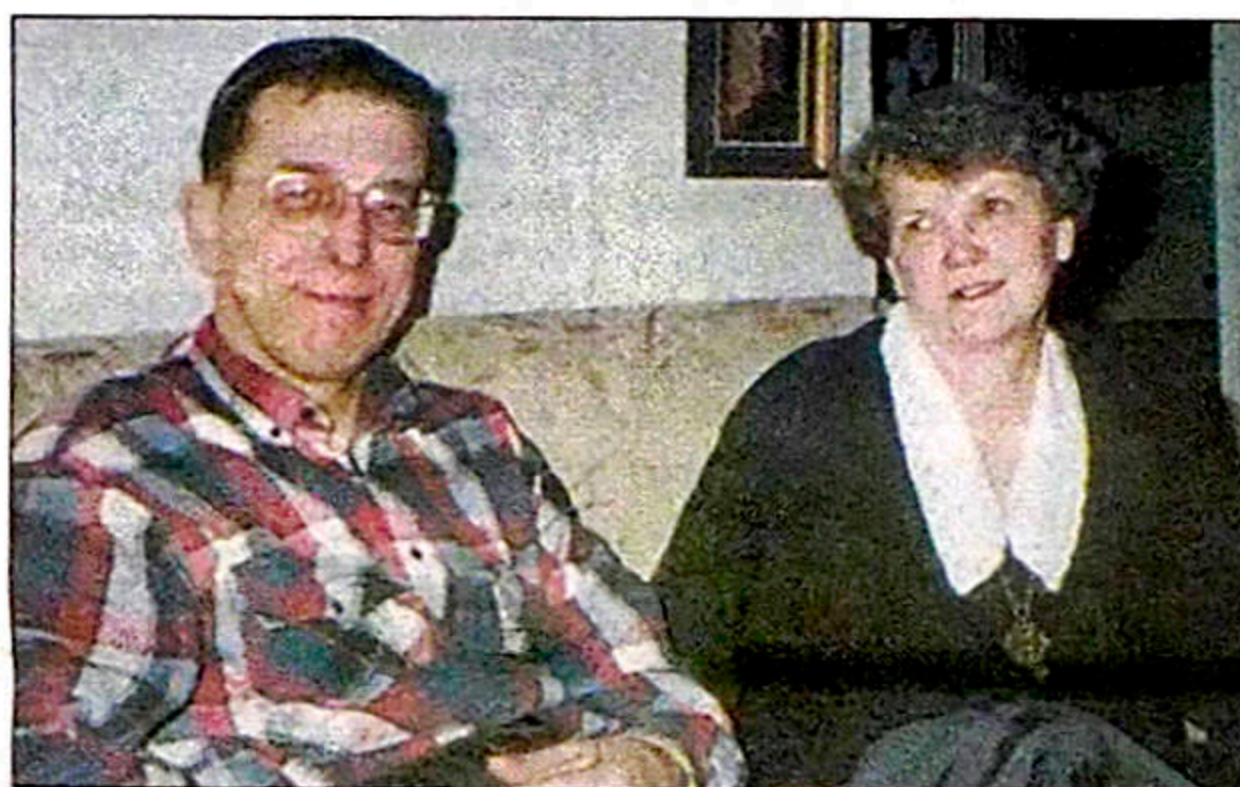
Tutuksi-tapahtumaan liittyvä päivätilaisuus ke 20.3. klo 13. Haataja, Kaumi, Rankinen, Iltapäiväkuoro, joht. Leo Lindevall

Jokaisena Tutuksi-iltana on kahvitarjoilu, lastenhoito järjestetty ja illan lopuksi on ehtoollisen vietto.

Lisäksi torstaina 28.3. klo 18 on Teljän kirkossa tilaisuus, jossa esitellään mahdollisuuksia tulla mukaan seurakunnan toimintaan jatkamaan ja syventämään tuttavuutta.

Tuttavantuokion järjestämisestä kiinnostuneille on koulutustilaisuus sunnuntaina 3. maaliskuuta klo 19 Teljän kirkossa.

Kodin kautta seurakuntaan

Pirkko ja Veikko Letonen järjestävät monien muiden tapaan tuttavantuokion kodissaan maaliskuun toisella viikolla.

Haluamme omalta osaltamme olla toteuttamassa Tutuksi-tapahtumaa, koska toivomme, että mahdollisimman moni löytäisi seurakunnan", toteavat Veikko ja Pirkko Lehtonen Teljän seurakunnasta.

Pariskunta on mukana seurakunnan toiminnassa osallistumalla eri tilaisuuksiin, raamattupiiriin ja retkiin. He ovat myös laulu- ja soittoryhmä Fishermenissä, joka järjestää mm. kitarakirkkoja ja Yhdessä-illoja.

Kutsu kotiin

Lehtoset ovat lupautuneet tuttavantuokion järjestäjiksi, koska heidän mielestään aktiiviseurakuntalaisen on oltava myös vastuunkantaja. Heidän tehtävänsä on kutsua naapureitaan ja työkavereitaan jonain

iltana kotiinsa tutustumaan toinen toisiinsa. Illan tarkoitus on myös madaltaa kynnystä seurakuntaan.

"Olemme keskenämme keskustelleet illan ohjelmasta. Tarkoitus ei ole keskustella vain il-

moista, mutta etenemme muodostuvan ilmapiiirin mukaan", Veikko Lehtonen mieltii.

"Aiomme ensin kertoa, miten itse olemme löytäneet seurakunnan ja mitä siellä teemme. Sitten jaamme tietoa tästä

Tutuksi-tapahtumasta, juomme kahvit ja laulamme, jos siitä tuntuu", Pirkko Lehtonen kertoo.

Uutta evästä

Veikko on mukana Teljän seurakunnan luottamuselimissä mm. evankeliumityön johtokunnassa. Siellä on pohdittu ja suunniteltu tätä kampanjaa pastori Markku Sumialan johdolla.

"Isommissa asutuskeskuksissa ihmiset helposti lokeeroituvat omiin oloihinsa ja niin kirkkotie unohtuu monelta. Tämä tapahtuma on suunniteltu aktivoimaan ihmisiä. Viisi vuotta sitten Porissa järjestettiin Missio Pori, joka koki paljon ihmisiä, nyt voidaan sanoa, että saadut eväät on syöty loppuun ja tarvitaan

uutta hengenravintoa."

Ei pakkoa

Lehtoset odottavat rauhassa tulevaa koti-iltaa. He luottavat siihen, että Taivaan Isä on heidän kanssaan myös koti-illan järjestelyissä.

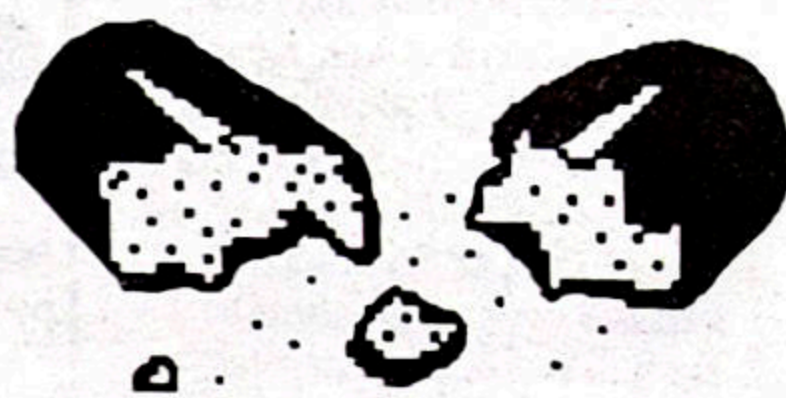
"Toivomme tietysti, että ihmiset saisivat tapahtumasta jotain kipinää seurakuntatyöhön", Veikko toteaa.

Pirkon mielestä on myös tärkeää, että ihmiset näkevät, että uskovaiset ovat ihan tavallisia ihmisiä.

"Minä en halua tuputtaa uskonasioita. Hyökkääminen oli minulle itsellenikin aikoinaan ahdistavaa. Juttelen mielelläni ihmisten kanssa näistä asioista, jos he haluavat", Pirkko kertoo.

JOHANNA KELTTO

Paasto nousee arjen keskeltä

Paasto on myös jakamista.

Paastonaika on alkanut laskiaistista seuraavasta tuhakeskiviikosta, tänä vuonna 21. 2. Se kestää 40 päivää, sunnuntaita ei lasketa mukaan, ja päättyy pääsiäispäivän Kristuksen ylösnousemusjuhlaan.

"Tarvitsemme valmistautumisen aikaa, paastoa, voidaksemme käydä sisälle Kristuksen ylösnousemuksen salaisuuteen ja päästäksemme osalliseksi tästä salaisuudesta", kuvailee sairaalapastori Raija Kiviniitty.

"Paastossa ei ole mitään arjelle vierasta. Se kutsuu yksittäistä kristittyä omalta paikaltaan sisäiseen kilvoitukseen."

Miksi ennen pääsiäistä vietetään paastonaikaa?

Paasto on kutsu juhlaan. Kristillisessä kirkossa paastonaika on liitetty Vapahtajamme Jeesuksen elämänvaiheisiin. Suuri paasto ennen

pääsiäistä liittyy Jeesuksen kärsimystien seuraamiseen. Paasto on matka, tie ylös Jerusalemiin, juhlimaan Kristuksen ylösnousemusta. Samalla juhlimme oman elämän salaisuutta: Kristuksen kanssa mekin olemme matkalla uuteen elämään. Olemme osallisia Hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan. Paasto kutsuu tiedostamaan matkamme todellisen päämäärän. Olemme matkalla iankaikkisuuteen.

Paastosta tulee ensimmäisenä mieleen ruoasta kieltäytyminen; sitäkö se on?

Luterilainen uskonperinne ei tue ajatusta, että paasto olisi määrättyihin ruokiin sidottu lainomainen sääntö. Se ei voi perustua pakkoon, vaan paastajan omaan haluun. Siksi jokaisen on voitava vapaasti rat-

kaista paastoamisensa tapa ja määrä. Tietenkin yksityisen ihmisen uskonkilvoituksessa hänen omana paastosääntönään voi olla esim. pitäytyminen yksinkertaisempaan ruokavalioon. Silloinkin sen tehtävänä on olla välineenä asettautumisessa elämänsä kanssa Jumalan kuunteluun ja viemässä sisäiseen kilvoitteluun.

Mikä on tärkeää paastossa?

Kysymys on koko elämänsänteestä, ei irrallisesta ruoasta pidättäytymisestä. Paas-

toiviikkojen pidättäytyminen voisi luoda valmiuksia pelkistymisen, elämänsänteeseen yksinkertaisuuden löytymiseen. Se auttaa avautumaan rukoukselle, mieltä kirkkoon, hiljaisuudelle.

Se, mikä tapahtuu puhdistautumisena ja pidättäytymisenä ruumiin, aistien ja mielen tasolla, heräilee samaan aikaan sisimmässä kaipauksena Jumalan läheisyyteen, hyvyyteen, totuudellisuuteen.

Paasto ei kuitenkaan ole minäkeskeistä?

Paastolla on yksilöllinen ja yhteisöllinen ulottuvuus. Se herkistää kuulemaan Jumalan puhetta elämässä ja ohjaa suostumaan kuuliaisuuteen.

Paasto herkistää kuulemaan ja vaistoamaan toisten hätää ja tarpeita, ohjaa antamisen ja

keskinäisen jakamisen tielle. Ilman yhteisöllistä ulottuvuutta paasto voi jäädä pelkäksi hengelliseksi laihdutuskuuriksi.

Miten paastoa vietetään?

Jokainen antaa itse tilaa ja etsii muotoja ja sisältöä paastonajalleen kuuntelemalla itseään ja ajan hengitystä ja tarpeita.

Joku voi kokea paaston kaipauksena osallistua kirkon jumalanpalveluselämään, toinen kaipaa oman aikansa toisenlaista jakamista esim. työn ja perheen välillä tai ajan raivauksena Raamatun lukemiseen ja hiljaisuuden vaalimiseen rukouksessa. Joku voi osallistua sellaiseen kieltäytymisen muotoon, jolla on jokin sosiaalinen tavoite: voidaan esimerkiksi lahjoittaa säästynyt raha tarvitsevien lähimmäisten hyväksi.

KIRKKO sanomat

Julkaisija: Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja: Kari Erkkola

Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite:
Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puhelin
6238 715

Ilmoitukset: Juha Kiukkonen
Puhelin 5389 585
Ilmoitushinta: 4,50 + alv

Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Suomen Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta

Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus

Seuraava numero: 30.3.